

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Vltimarvm Volvntatvm, Svccessionvm, & Legitimationum materias
distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CXXXVIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96520](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96520)

tem considerable, qđ ipsum D. Ioannē releuare,
 21 & excusare debuerit, nā ꝑ legatum, siue fideicomis-
 sum debetur fm naturam, & qualitatem rei in lega-
 to vel fideicomisso deducta. l. legatū est. §. fundus.
 ff. de leg. 1. & facit. l. nutu. §. colūnis. ff. de lega. 3. Præ-
 terea posito, sed non concessio, iustū & legitimū im-
 pedimentum ex tali factō resultasse, tñ dñ illud nō
 22 obstare, quia ꝑ ad hoc, vt impedimentū allegatum
 releuet, oportet constare, qđ illud allegans usus fue-
 rit diligētia sua, vt puta in casu nostro, in se præsen-
 tando debitis, & congruis temporib. ad locū dicti
 montis, & petendo pagas, & obuentiones pro tpe
 decursas sibi solui, ac prestādo per ipsum nō stare,
 quin illas exigit, atq; recipiat, ad tradita plenē per
 Bart. & alios in l. 2. §. quod diximus. ff. si qs cautio; &
 in l. si p̄ses. C. de appel. per Alex. in l. de pupillo. §. si
 quis ipsi prætori col. 2. vers. item nota, qđ ubi qs. ff. de
 noui oper. nuncia. Quod quidē in casu nostro factū
 fuisse non constat, ergo & c. Adde, qđ rex. in d. §. sed
 & in hmōi, super quo ē fundata est cōclusio facta
 pro fideicomissario, simpliciter considerat, qđ actio
 competens pro pensionib. & usuris inueniatur esse
 in ipsa re principali contenta in fideicomisso tpe
 restitutionis, siue p̄stationis de eo faciēda, ideo nō
 interest, quō, & ex qua cā illud cōtingat. cū lex ḡna
 liter, & simpliciter loquens sit ḡnalter, & indistin-
 ctē intelligenda. l. 1. §. & ḡnalter. ff. de lega. præstan.
 ¶ Quarto ad not. per Bar. in d. l. si. C. de iure fisci. &
 per Bal. in d. l. 1. C. de usur. & fruct. leg. cū concordā-
 tib. r̄sum fuit supra, illa procedere in pensionib. &
 obuentionib. iam debitis & decursis, & in illis, qđ pp
 fructus iam perceptos debentur, nos aut loquimur
 de pagis, & obuentionib. nondū decursis, nec debitis
 pp decretū DD. Venetorum superius deductū,
 & de non debitis pp aliquos fructus, qđ nunq̄ iudi-
 cantur percepra nisi actualiter, & cum effectu per-
 cipiantur, ut latē declarat Soc. in d. conf. 100. & Sa-
 lic. in l. Iulianus. §. si fructib. ff. de actio. emp. ¶ Quin-
 to non obstat, eum dicebatur, qđ sicut in restitutio-
 nē fideicommissi uniuersalis de hereditate, qđ fructi-
 bus, augetur, regulariter non ueniunt fructus, alia-
 que accessiones d. l. in fideicommissaria. ff. ad Treb.
 ita & magis uenire non debent in restitutionē, seu
 præstationem fideicommissi facti de re particulari,
 qđ ex fructib. incrementū non recipit; Quia r̄def, qđ
 23 ꝑ fructus, & accessiones medij tps ab hærede gra-
 uato percepti, & perceptæ ex reb. & corporib. hæ-
 reditariis, & post aditam hereditatē non sunt, nec
 censentur hereditarij, siue hereditariæ, p̄p̄a hære-
 ditatē non augetur d. l. in fideicommissaria, ibiq; Paul.
 Alex. & alij: Data igitur paritate, non est in hoc dif-
 ferentia inter fideicommissum particulare, & fideicō-
 missum v̄le, nam aut fructus fuerūt ab hærede gra-
 uato percepti, & recollecti ante morā, aut non, &
 primo casu illi nō ueniunt in restitutionē fideicō-
 missi tam particularis, qđ uniuersalis d. l. in fideicom-
 missaria, d. l. Licinius, & d. l. filij cū alijs supra alle-
 gatis; aut non fuerunt percepti, nec habiti pro per-
 ceptis, prout in casu nostro, & tunc in restitutionē
 ueniunt, ut p̄bat in d. §. sed & in hmōi cū ibi not.
 per Ang. & scrib. & supra dictū fuit. ¶ Vltimo non
 aduersat id, qđ uoluit Paul. de Cast. in d. l. in fideicō-
 missaria limitādo gl. in d. l. in fideicommissi, uolens, qđ
 fructus sati ab hærede licet sint pendentes tpe, quō
 legatū, uel fideicommissum p̄standū, seu restituēdū
 est, tñ non sequitur legatariū, uel fideicommissariū,
 sed sunt ipsius hæredis, ac de illis idē, qđ de perce-
 ptis iudicatur; Nā ꝑ ad hoc primo dici pōt illud di-
 24 gat, & erubescimus, cū sine lege loquimur Lilla C.

de collat. Quinimmo illud est 5 mentē gl. in d. l. in
 fideicommissi & 5 tex. in d. l. herennius, aliq; similia iu-
 ra supra allegata: Nec illud inueni ab alio tactū, seu
 recitatū. Secundo posito illo ꝑ vero ꝑ auctorita-
 tē tanti uiri, tñ adhuc dñ nō obstare in casu nostro,
 in quo obuentiones, & pagæ dicti montis pro illo
 tpe, quo mons stetit clausus, non cucurrerunt, nec
 d. D. Ioanni debite fuerunt, ita qđ non poruerunt di-
 ci satis, ac ēt quia illa non uenerunt, nec debita fue-
 runt ex puisione, opera, & industria ipsius hæredis,
 put contingit in fructib. ab ipso hærede satis, sed ve-
 nerunt, debitaq; fuerunt ex 5ctū, prouisione ipsius
 testatoris, ad quē creditū dicti montis pro illo
 ter qđ est differētia, maximē in terminis nostris, vt ꝑ
 batur in d. l. deducta. §. qđ post ad Treb. & ex ijs pa-
 gas, seu obuentiones p̄dictas deberi filiab. d. D. Ioan-
 nis illius hæredib. & cōsequenter illis de Fontanel-
 lis de iure magis esse existimo. Laus Deo.

S V M M A R I V M.

- 1 Legatum in dubio animo cōpensandi: cū debito necessario factū videtur, & quomodo necessarium esse debeat, nu. 16.
- 2 Legatum factum pro omni eo, & toto, quod quis postet petere, & exigere in bonis, & hereditate testatoris in dubio animo compensandi cū debito factum intelligitur, & quando. Et an id sit uerum, & quomodo nu. 17.
- 3 Exceptio firmat regulam in non exceptis.
- 4 Voluntas testatoris, que ex coniecturis colligitur, euidens uoluntas esse dicitur.
- 5 Filia in reb. certis a patre instituta, & in sa stare tacita, & contenta, & qđ plus de bonis suis petere non possit, p̄o: dote matrem sibi debitam in bonis patris petere, secus si probita esset, ne plus de bonis, & hereditate patris petere possit; & an id sit uerum nu. 17.
- 6 Et quid si dictum esset super bonis, et hereditate patris, ibidē.
- 7 Filia instituta ultra legitimā, & dotē matrem cū illa clausula pro omni eo, & toto, quod petere, siue præterdere possit super hereditate patris, nihil amplius petere potest.
- 8 Et agnoscendo legatum, nihil ultra potest petere, etiam si legatum esset minus dote sibi debita.
- 9 Et an id sit uerum, & quomodo nu. 17.
- 10 Legatarius agnoscendo dicitur legatum agnoscere cum onere adiecto, & repudiando onus etiam legatum repudiat.
- 11 Legatum consistens in quantitate non censetur factum animo compensandi cum debito in specie consistenti.
- 12 Testator in dubio nō uoluisse conformare se cū dispositione iuris.
- 13 Compensatio facilius inducitur, & presumitur cum debito necessario, quam cum uoluntario.
- 14 Legatum non concurrens cum debita non dicitur factum cōtemplatione debiti, & animo compensandi.
- 15 Et quando animo compensandi factum dicatur.
- 16 Authen. Prætere a. C. unde uir, & uxor declaratur.
- 17 Affectio maior presumit erga natos qđ erga nondum natos.
- 18 Testatoris uoluntas interpretanda est, ut per eam æqualitas inter filios, & filias seruetur.
- 19 Legatum factum filie pro omni eo, & toto, quod postet petere, & exigere in bonis, & hereditate patris, an censetur factum animo compensandi cum dotibus matrem.
- 20 Filia incōgrue dotata pōt ad supplementū dotis cōgrua agere.
- 21 Apparatus nuptiales filie de iure, sicut dos, debentur.
- 22 Verba potius superflua, & frustratoria debent reddi, quā quod operentur effectum contrarium dispositioni iuris, & contineant præiudicium alterius.

E P I T O M E.

Legatum factū filie pro omni eo, & toto, quod ipsa petere, & exigere possit in bonis, & hereditate testatoris non compensari cū dotib. mater-
 nis ipsius filie aliās a testatore habitis, & perceptis, &
 a filia agnitum, & acceptatum nō impedire ipsam fi-
 lia, quo minus dictas dotes maternas ultra legatum
 ab hærede scripro petere, & consequi possit, & do-
 monstratur.

CON-

CONSILIVM CXXXIII.

Mis, & diligenter consideratis uerbis testa-
menti Jacobi, & praesertis legati facti Mag-
dalena ipsius testatoris filiae ex prima il-
lius uxore, super puncto proposito, an Magdalena,
que dictum legatum agnouit, & acceptauit, possit
ab herede dicti testatoris petere dotes maternas,
quas alias ipse testator habuit, atque recepit: ut prima
facie ex pluribus dicendum, quod dictas dotes petere non
possit, & primo, quia cum illarum debitum videa-
tur necessarium, legatum post postea Magdalenae fa-
ctum censetur in dubio ei factum animo cum illo de-
bitum necessario compensandi nisi cum dote si pater.
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

Cum itaque in casu nostro testator non dixerit sim-
pliciter i bonis, sed adiecerit, & in hereditate, quae con-
tinet etiam alienum hereditatis appellatio, & l. pecu-
niae. §. hereditas ff. de verb. sig. & sic cesset illa ratio
Bart. utique de mente ipsius ut esse, quod dos materna
in casu nostro peti non possit, & haec conclusio for-
tificata ex eo, quod ponit Bal. in l. pe. C. de hered. actio.
qui tenet, quod per illa uerba, ne quis possit plus pete-
re, uel habere, tolluntur obligationes, licet non do-
mina, allegando nota. per Bar. in d. §. si liberi. Et for-
tius corroboratur per ex nota. per Bald. in d. l. liberti
col. 7. uer. attende tñ C. de oper. liber. ubi uoluit, quod
filia instituta ultra legitimam, & dote matrem, adie-
cta hac clausula pro omni eo, & toto, quod pete-
re, siue petere posset, super hereditate ipsius pa-
tris nihil petere possit, per quod doctrinam casus noster
decidi ut. Et pro hac parte facere ut illud, quod uo-
luit Paul. de Cast. in d. l. si cum dote §. si pater, quod se-
quitur Alex. ibi col. 2. uer. sed quid si pater, ubi te-
net filiam, cui fuit factum legatum, prohibitam plus
petere, agnoscendo legatum, non posse aliquid ul-
tra petere, et si legatum contineret minus dote ipsi fi-
liae debita, arg. l. cum ab uno in prin. ff. de lega. 2. & c.
officij de testam. ergo idem a fortiori dicendum esse
ut in casu nostro, in quo forte legatum plus
continet, quam sit dos materna. ¶ Ultimo accedat ratio in
promptu, quia Magdalena agnoscendo legatum si-
bi factum pro omni eo, & toto, quod posset petere, in
bonis, & hereditate patris, ut consensisset oneri de
non petendo dotes maternas, nec quicquam aliud: quia
legatarius agnoscendo, & acceptando legatum,
censetur illud agnoscere cum onere ipsi legato adie-
cto: in tñ et, quod repudiando onus legato adiectum,
intelligitur et legatum repudiasse, ut eleganter tra-
dit Alex. post Salic. in l. omnia in 4. nota. ff. si cer. pe-
ta. ¶ Haec sunt, quae in fauorem heredis scripti in testam-
to mihi succurrerunt, quae & si uis stringere, tñ rectius, &
diligentius re ipsam intuens praeriam suam magis de
iure sequendam esse in hoc casu existimo. nam ad
fauorem Magdalene in primis considero quod dotes ma-
ternas illius consistere in pecunia, & sic in quantita-
te; & legatum, seu relictum ei factum fuisse de rot
bonis ipsius testatoris, quod computatis dotibus aliis ha-
bitis, & receptis per ipsam Magdalenam ab eius pa-
tre tpe, quo nuptui tradita fuit, ascendant ad sum-
mam librarum mille. Quo in casu cum legatum hoc
consistat in specie, & debitum in quantitate, legatum
non intelligitur factum animo compensandi cum il-
lo debito, ex quo de specie ad quantitatem non fit
compensatio nisi conuenierit ff. de pigno. actio. &
nota. in l. si. C. de compensat. nec aliud pro alio so-
lui potest. l. 2. §. 1. ff. si cer. pet. & ita tenent, & decla-
rant Bar. Bal. & Paul. de Cast. in d. l. hmōi §. cum pater
ff. de leg. 1. per l. si pater pro filia. ff. de collat. dot. &
idem tenet et Bal. in l. filia legatorum C. de leg. & in
l. qm̄ in priorib. ibiq; Salic. C. de inoff. testa. & Bal.
in d. l. liberti col. 7. uer. attende C. de oper. liber. &
in l. si vxor tua. C. de bon. auct. iud. posside. Et quis
Alex. in d. §. cum pater, & in d. §. si pater, ibiq; Imol.
& Roma. in auth. praeterea. C. unde uir, & vxor, re-
tulerunt praerium per rex. in d. §. si pater, qui loquitur
de filia haerede instituta, & in hereditate contineri
res et in specie consistentes non est dubium, & ni-
hilo minus ibi compensatio facta intelligitur: tñ te-
nendo opinionem Bart. quod ut communior, replicari
potest, quod tex. in d. §. si pater non obstat: nam quatenus
loquitur de filia haerede instituta a patre, & denegat
actionem ipsi filiae aduersus heredes mariti, a quibus
pater absente filia dote exegerat, non denegat actio-
nem ea ratione, quia per institutionem factam de fi-
lia

lia intelligatur facta cōpensatio debiti dictæ dotis exactæ, sed ex vi regulæ, quæ habet, & ex qua persona q̄s lucrū sentit, factum eius non debet improbare, ut expressè sentit ibi gl. & Bart. & dum postea tex. ibi subdit de cōpensatione, nō refert se ad illū casum, in quo filia fuit hæres instituta, sed ad alium, v. c. q̄n pater filia legauit. ¶ Et hanc conclusiōē

10 Bart. & sequacium cōfirmo, q̄a t̄ testator in dubio v̄ voluisse conformare se cū dispositione iuris, ad tradita in l. hæres mei §. cū ita ff. ad Treb. & in l. Gallus §. quidā rectè ff. de liber. & posthū. & lex disponit non fieri cōpensatiōē de specie ad quantitatem ad not. in d. l. si. Quæ conclusio v̄ a fortiori procedere in casu nostro, in quo debitū dotiū maternarū nō est necessariū necessitate legali, sed uoluntariū, q̄a ab initio fuit factum ex uoluntate libera ipsius patris, & t̄ facilius inducitur, siue p̄sumitur cōpensatio cū debito necessario, q̄ cū uoluntario, ut probatur in d. l. creditorē, iuncto d. §. si pater, & d. §. cū pater, ibiq; per doctō. & ideo si Bar. & sequaces tenent, q̄ q̄n legatū consistit in specie, & debitū in quantitate, uel ē s̄, non inducitur cōpensatio cum debito necessario, multo magis nō inducet cū uoluntario, prout in casu nostro. Secundo principaliter considero, q̄ t̄ ex quo quantitas legata non cōcurrit cum illo debito dotium maternarū, dictū legatū non v̄ factum cōtēplatione dictarum dotiū, & sic animo cōpensandi cū illis, vt probat in d. l. si pater pro filia fm̄ intellectū Iacobi de Aren. relatu per Alex. in d. §. cū pater col. 2. uerf. & tenendo hanc opinionem: & hoc tenet et̄ ibi Paul. de Cas. per l. cū centum fm̄ intellectū Iacobi de Aren. & Bar. ibi ff. de adimen. lega. & licet Alex. ibi post Bal. & Imol. p̄rium teneat per tex. in d. Auth. præterea in fi. q̄ fm̄ Alex. cū dicat simpliciter, & indistinctè legatū imputari portioni debite ex d. Auth. non v̄ attendere, an quantitas legata concurrat cū illa portione debita, nec ne: t̄ ad illum tex. p̄t r̄deri, ut in simili r̄deret Aret. ibi col. 1. in fi. circa illam quæstionem, q̄ si maritus ex forma statuti debet lucrari certā partē dotis, & uxor ei aliquid legat, an dictū legatū computetur in dicto lucro ex statuto debito, licet n. cōiiter teneatur, q̄ sic, t̄ Bal. & Aret. ibi p̄riū tenent & quia tex. in d. Auth. præterea v̄ obstat: ideo Aret. r̄dendo dicebat illum tex. non obstat, q̄m t̄ legatū ibi ideo cum illa portione debita cōpensatur, q̄a illa portio capitur, & debetur iure hæreditario, ut probatur in d. Auth. in corpore unde sumitur de ex hiben. reis. in §. fin. ibi ex hac lege hæres extitit, unde cū illud lucrū, de quo in d. Auth. præterea, ac et̄ lucrū proueniens ex legato habeat originem uniformiter post mortē uxoris, meritō unū alteri imputatur, arg. eorum, quæ h̄r in l. Paula callinico §. fi. ff. de leg. 3. & per Bar. in l. si fidei cōmissum §. si ita fuit eod. tit. & l. qui Romæ §. duo hæres ff. de uerbo. oblig. At lucrum, q̄d debet ex dispositione statuti, eo ipso, q̄d dos fuit data, v̄ ipsi marito incontinenti quæsitū sub adōne t̄a mortis alterius cōiugis, & ideo v̄ difforme lucro proueniens ex legato, q̄d in toto habet originē post mortē legatis t̄m, & ratio huius argumenti, siue r̄sionis a fortiori, p̄cedit in casu nostro, in quo debitū illud dotiū maternarū fuit factum, habuitq; originem ante mortē patris, & ideo non debet imputari lucro, siue commo peruenienti ex legato postea facto, q̄d originē post mortem ipsius patris habere coepit. Secundo r̄detur, q̄ ideo in d. Auth. præterea legatum cōpensatur cū portione debita indistinctè, hoc est et̄ q̄n quantitas legata non currit cum portione debita, quia p̄ dictum legatū factum cessare v̄ ratio

inopia, ob q̄ prouisio d. Auth. emanauit. R̄detur & tertio illè Auth. non obstat in casu nostro, quia loquitur in debito necessario ex necessitate legis, cū quo, ut supra dixi, facilius inducitur, & p̄sumitur cōpensatio, q̄ cum debito uoluntario, quale est debitum dotium, de quib. in casu nostro agitur, per iura superioris allegata. ¶ Tertio in fauorē d. Magdalenæ considero, q̄ ipse testator in suo testō disposuit, q̄ si r̄tingeret sibi testatori nasci unā, siue plures alias filias fœminas, tunc reliquit eis, & cuiuslibet eorū pro dotib. suis libras duas mille, & apparatus, & sic testator uoluit, q̄ libet ipsarum filiarū nasciturarū dotandam esse de proprijs bonis ipsius testatoris in libris duab. millæ. Quo fit, ut credendū sit, ac p̄sumendū sit, uoluntatem ipsius fuisse, q̄d et̄

14 Magdalenæ, quæ erat unica filia iam nata, & t̄ ad q̄ p̄pca p̄sumendum est patrem habuisse maiorē affectionē, q̄ ad nōdum natas, arg. tex. cū ibi not. in l. qui quartam in fi. & melius in l. qui filiab. in prin. ff. de leg. 1. & est optimus tex. ibiq; Bar. & doctō. in l. si cognatis ff. de reb. dub. l. cū ita. §. in fidei cōmissio ff. de lega. 2. Alex. in cōsi. 219. uol. 2. in fi. uerb. esse dotata de bonis, p̄prij ipsius testatoris in libris duab. mille ultra apparatus, maxime cū non sit uersimile patrem uoluisse facere differentiam, & inequalitatem inter ipsas filias, saltē in præiudiciū Magdalenæ unice filie, ut dixi, & iam nata, q̄ quidem inæqualitas, & differentia induceretur, si dotes maternæ debite in legato cōputaretur, & t̄ uolūtas testatoris interpretanda est ut per eam seruetur æqualitas inter filias. l. cum pater §. pater plurib. ff. de legatis. 2. & facit. ut liberis, ibiq; Bal. C. de collatio. & l. si, C. cōia utriusq; iudic. ¶ Nec obstant ea, q̄ supra fuerunt in p̄rium allegata, & in primis, q̄ dictum legatum censetur factum animo cōpensandi cū illo debito dotium maternarum, ex quo v̄ debitū necessarium per tex. in d. §. si pater, & d. §. cum pater cum concordant, q̄a negatur hoc debitum esse necessarium necessitate legali, t̄ prout requiritur ad p̄sumendā cōpensationem, ut declarat Bart. quē alij sequuntur in d. §. si pater, & in d. §. cū pater. ¶ Secundo non obstat consideratio facta de illis uerbis pro omni eo, & toto, q̄d ipsa Mag. petere, & exigere possit in bonis, & hæreditate ipsius patris, q̄a dicitur p̄liciter r̄detur, primo q̄ t̄ Magdalenæ petēdo dotes maternas, nihil petit, q̄ sit de bonis, & hæreditate testatoris, ut v̄r̄ importarem illa uerba in bonis, & hæreditate ipsius testatoris, q̄m dos materna non est de bonis, & hæreditate patris, sed de bonis, & hæreditate matris, quis forte aliud esset, si testator dixisset super bonis, & hæreditate testatoris, q̄a illa dictio super significat accessionem, ut in terminis nostris declarat Bal. in d. l. liberti col. 7. in fi. C. de oper. liber. Secundo r̄detur, q̄ p̄rium procederet, q̄n utrunq; hoc est debitū, & legatum consisteret in quantitate, ita q̄ caderet, & conueniret cōpensatio, ut supra dictū fuit, secus aut̄ est in casu nostro, in quo legatum v̄ consistere in specie, quo casu p̄ illa uerba pro omni eo, & toto & c. cōpensatio facta non v̄, ut supra dixi. Et hoc v̄ fuisse expressè demente Bal. in d. l. liberti col. 7. uerf. uel dic. nam Bal. ibi uolens declarare articulum simile nostro, distinguit hoc modo, aut testator erat debitor speciei, & non fit compensatio, aut quæritatis, & tunc aut testator habuit respectū a bona propria, ut quia dixit, relinquo filij meæ centū pro sua legitima, & q̄ non possit plus petere, & tunc filia non prohibetur petere dotem maternam, aut dixit relinquo centū pro omni iure, q̄d possit prætere petere super hæreditate meâ, & tunc filia nihil p̄t petere: ex quib. uerbis

his colligo mentem Bal. fuisse, q̄ in primo casu, in quo testator erat debitor speciei, & in quo nō vult compensationē fieri. id procedat, utrumq; sit simpliciter. & indistinctē, hoc est. et q̄ testator apponisset illa uerba pro omni eo iure, qd̄ posset pratē de re super hereditate testatoris, & hoc apparet, q̄a Bal. postea in sequenti casu, in quo testator esset debitor quantitatis, uim, & differentiā facit sup uerbis testatoris, ut supra. Et si diceretur, q̄ testator in casu nostro non erat debitor speciei, put in casu Bal. sed erat debitor dotis maternae, quae consistebat in pecunia, & quātitate, pōt ad hoc replicari, q̄ quo ad effectū inducendi compensationem sufficit aliter utri corū, vcz aut legatū, aut debitum consistere in specie, nam in utroq; eadē rō militat, & hoc probatur et ex nota, per doct. & p̄sertim per Alex. in d. §. si pater, & in d. §. cum pater, & in d. auth. p̄terea ubi non faciunt differentiā, an legatū sit illud, qd̄ in quantitate consistat, an uerō debitū. Tertio non obstat, q̄ sufficiat ex aliqua cōiectura appareat, p̄tē sensisse de compensatiōe faciendā, q̄a potest hoc uerū esse, tñ dico, q̄ p̄ illa uerba, de q̄bus casu nostro, nō v̄ resultare talis cōiectura, p̄ q̄ apparet de euidenti, ac speciali uolūtate ipsius testatoris uolentis compensare dictum legatū cū illo debito dotium maternarū, ex quo legatum consistit in specie, & debitū illud in quantitate per pratē. Et si diceretur, q̄ imō resultat sufficiens cōiectura, ex quo illa uerba pro omni eo, & toto nō possunt referri, nisi ad illud debitum dotiū materna, ut supra ex aduerso consideratum fuit: Rāde ad hoc pōt primo, q̄ illa uerba possunt referri ad multa alia, & p̄cipue, q̄ ipsa Magdalena fuerat in congruē dotata, & non attentis facultatib; patris, nec fm̄ adōnem suā familiā, iuxta l. si filia ff. de leg. 2. cū siml. & ibi Bar. & idēo timens pater, q̄ ne iure posset ad supplementum dotis cōgrue age ad Bal. in l. si. C. de dotis promiss. & in auth. res q̄ Cōtia de lega. Alex. in conf. 22. & in conf. 64. uol. 4. cū siml. uol. 1. Ioan. And. in addit. ad Spec. in tit. de mlt. edit. §. 13. uerf. sed super &c. ipse fecit filia hoc legatū sub istis uerbis: Præterea fm̄ ea, q̄ mihi in factō proponuntur, non fuerunt filia tpe nuptus data bona, & res pro apparatib; nuptialib; q̄ de iure debetur filia, sicut dos, ut uolunt oēs doct. in d. auth. res q̄. Adde, q̄ cū de iure cōpensatio de specie ad quantitatē fieri non possit, p̄p̄ea t̄ illa uerba debent potius reddi superflua, & frustratoria, q̄ qd̄ operentur effectū repugnantē dispositioni iuris, & contineant p̄iudiciū iuris alterius, arg. tex. in c. in his. & c. dudū de priuileg. c. dilecti, & c. suggestū de decimis, & facit ad hoc tex. in §. haeres purē instit. de haere. d. instit. Nec obstat doctrina Bar. in d. §. si lib. ubi inducta; ut supra, q̄a ex r̄sionibus traditis secū do argo illi r̄sum apparet. ¶ Vltimo non obstat id, qd̄ uoluit Paul. de Cast. in d. §. si pater, tenens, q̄ si pater fecit legatū filie cōtinēs minus, q̄ esset in do re, & prohibuit eā amplius petere, & ipsa agnouit legatum nō pōt ipsa filia et quatenus plus sit in do re petere iurib; supra allegatis; Nā r̄detur primo, q̄ q̄ Imo. in l. cū pater §. qui dotale ff. de leg. 2. §. r̄rium uerret. Præterea r̄detur dictū Pauli procedere, q̄n legatū factum a patre filia intelligitur factū animo cōpensandi prout q̄n utrumq; consisteret in quantitate, uel q̄n cit debitum necessarium ex necessitate legali, non aut q̄n legatum consistit in specie, & debitum in quantitate, uel ē 3, aut q̄n est debitum uoluntarium, prout est in casu nostro, quia tunc legatum non v̄ factum animo compensandi, ut superius probatum fuit. Ex quibus omnibus concludi

pōt ad fauorem Magdalene legataria, q̄ licet ipsa legatū prædictum agnouerit, & acceptauerit, tñ possit ultra legatū et dictas dotes maternas ab herede scripto petere, & consequi. Laus Deo.

S V M M A R I V M.

- 1 Legitima debetur filiis ex bonis paternis una cum fructibus a die mortis patris absque aliquo onere etiam fructuum: & idem est in omni legitima, & Trebellianica, num. 4.
- 2 Legitimam non habet filius nisi fructus eiusdem habeat.
- 3 Fructus Trebellianica, & legitima non possunt a patre filijs prohiberi.
- 4 Trebellianica una cum fructibus, etiam bona fide perceptis restituitur non modo filio, sed etiam heredi extraneo.
- 5 Fideicommissarius, qui extante fideicommissi conditione bona etiam propria auctoritate ante restitutionem sibi factam tenuit, & possedit, fructus suos facit, prout etiam Trebellianica; secus si nondum extante conditione.
- 6 Fructus legitima, & Trebellianica non modo extantes, sed etiam consumpti debentur.
- 7 Ab expensis utraq; pars est absolueda ob reuē iudicatarū uarietatem, difficultatem rei, ac utriusq; mutua uictoriam.
- 8 In expensis non fit condemnatio, quando de aliquo incidenti cognoscitur super meri iuris articulo.
- 9 Idem si super illo incidenti pars uicta plurimum doctorum consilia ad sui fauorem habuisset.
- 10 Idem si super negotio principali iustam haberet causam litigandi, nisi filius loci aduerfaretur.

E P I T O M E.

Legitima & Trebellianica sunt filijs, & ijs, quib; debentur, a fideicommissarijs restitueda una cum fructibus a die mortis grauati perceptis: nō modo extantibus, sed etiam consumptis.

C O N S I L I V M C X X X V.

Ræsupposito pro uero, q̄ testā D. Calapini, de quo in actis h̄, sit de iure releuandū, & in publicam, & authenticā formam redigendū; Item q̄ D. Andraas, & litis cōsortes de Calapinis, non obstantib; cōpensatiōib; oppositis, teneantur et ad restitutionē fructū, quos perceperunt post mortem D. Jacobi ex illa parte bonorū, q̄ ad D. Iacobum peruenierunt ex bonis, & hereditate D. Christophori de Morellinis occasione testamenti d. Christophori saltem a die litis contestate, ut dictum fuit, & arg. tex. cū ibi nota. in l. 3. ff. de interdētis, & corū, q̄ uoluit gl. in l. si. C. de interdētis, iunctis nota, p̄ gl. in c. fi. de ordi. cogni. & his; q̄ h̄r in l. si. C. de cōpens. uideūm est, an d. D. Andraas, & litis cōsortes, quib; rōne fideicommissi paterni in effectu debetur solū dimidia pars hereditatis illius partis, in qua D. Iacob. successerat D. Calapino eius patri, quia reliqua dimidia debet dominab. comitissis filiab; D. Jacobi antiquioris, & sororib; Jacobi iunioris ratione legitima; debita iure natura; & Trebellianica; detrahendā pp̄ fideicommissum restituendū sub adōne, prout h̄r in dictō testō D. Calapini iuxta tex. cum ibi nota. in c. Raynurius, & in c. Raynaldus de testamētis, & per glo. & doct. in l. q̄q̄ C. de fideic. per Paul. de Cast. & alios in l. iubemus Cad Treb. in quibus D. Iacob. grauari non potuit, iuxta lq̄m in priorib; C. de inoff. test. & in d. iubeamus cū ibi nota. & plenē h̄r in l. Marcellus in prin. ff. ad Trebell. teneatur non solum ad legitimam, & Trebellianicam præstandam dominab. comitissis, sed et ad restitutionē fructū dictarum legitima; & Trebellianica; a die mortis D. Jacobi, quos perceperunt d. D. Andraas, & litis cōsortes: & q̄m hæc non v̄r habere multum difficultatis, ideo super ijs breuiter insitēdum esse duximus, & separatim per tractan-